

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tulicii Elena în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tulicii Elena împotriva societății cu răspundere limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate asupra terenului de pămînt și a casei de locuit, cu strămutarea țevii gazoductului subteran și încasarea cheltuielilor de judecată, și a prejudiciul moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 14 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Tulicii Elena și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Ceadîr-Lunga din 11 mai 2015 de respingere a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 15 august 2014 Tulicii Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gagauz-Gaz” privind înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate asupra terenului de pămînt cu suprafață de 0,0639 ha, numărul cadastral 9602215.396 și a casei de locuit cu suprafață de 148,6 m², numărul cadastral 9602215.396.01, care se află pe adresa or. Ceadîr-Lunga, str. Sovietică nr. 12, care aparține reclamantei, strămutarea țevii gazoductului subteran în ocolirea ogrăzii acesteia și încasarea de la pîrît în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată, legate cu examinarea acestei acțiuni, cheltuieli pentru serviciile avocatului în mărime de 3000 lei și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 20000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată Tulicii Elena a invocat că, la 20 iulie 2012 Manastîrlî Vasiliu Vladimir, anul nașterii 13.05.1953, care locuiește pe adresa: regiunea or. Arhanghelsc, or. Plesețc, pe str. Lenin 57, Federația Rusă și

Tulicii Elena Vasilii, anul nașterii 02 noiembrie 1982, care locuiește pe adresa: or. Rîșcani, str. Șevcenko, ap. 1, au încheiat contractul de donație.

Manastîrlî Vasilii a donat fiicei Tulicii Elenei terenul de pămînt cu suprafață de 0,0639 ha (numărul cadastral 9602215.396), casa locativă cu suprafață de 148,6 m² (numărul cadastral 9602215.396.01), care se află pe adresa: Republica Moldova, or. Ceadîr-Lunga, str. Sovietică, 12.

Acest contract de donație a fost legalizat în biroul notarial de către notarul Arnaut Alexandru, locul aflării în or. Ceadîr-Lunga, str. Lenin, 100 și a fost înregistrat în registru nr. 8081 cu seria AE nr. 226067.

Drepturile de proprietate au fost înregistrate la 23.07.2012 la OCT Ceadîr-Lunga filiala ÎS „Cadastru” asupra terenului de pămînt cu suprafață de 0,0639 ha. (numărul cadastral 9602215.396) și a casei locative cu suprafață de 148,6 m² (numărul cadastral 9602215.396.01), care se află pe adresa: Republica Moldova, or. Ceadîr-Lunga, str. Sovietică 12, în baza contractului de donație nr.8081 din 20.07.2012 și a fost întocmit planul cadastral pentru tot teren de pămînt.

Țeavă gazoductului cu o tensiune medie a fost instalată prin ograda ce aparține Elenei Tulicii fără acordul ei și această instalare de țeavă nu este indicată nici într-un document cadastral.

Consideră, că instalarea țevilor cu tensiune medie și scăzută lângă casă, reprezintă un pericol pentru locuitori și pentru integritatea casei locative.

Reclamanta menționează, că efectuarea lucrărilor regulate de reparație la accesul gazoductului subteran poate să influențeze negativ asupra temeliei casei și construcției însăși și să aducă la ruina și demolarea încăperilor accesorii, gardului capital și a îngrădirilor, deoarece trebuie să lucreze mașina de săpat și excavatorul.

Existența gazoductului subteran limitează dreptul de posesiune și folosire a proprietății în efectuarea a cărorva construcții suplimentare pe terenul de pămînt și amenajarea acestui teren.

În opinia Elenei Tulicii, în urma acțiunilor ilicite ale SRL „Gagauz-Gaz” se încalcă drepturile ei, stipulate și garantate în art. 47 din Constituția Republicii Moldova și art. 315-317 CC RM, care nu pot fi limitate prin lege.

Menționează, că în art. 22 din Legea „Cu privire la gazele naturale” de asemenea se prevede, că pentru efectuarea cărorva lucrări, este necesar acordul proprietarului, reclamanta nu poate să dea un astfel de acord, întrucît lucrările acestea pot să se continue în mod repetat în timpul exploatării gazoductului subteran.

Totodată, Tulicii Elena se referă la prevederile art. 376 alin. (1) și (2) CC RM.

Astfel, reclamanta consideră, că o unică ieșire din litigiul creat, care a adus la încălcarea dreptului de posesiune și folosire a proprietății este de a strămuta țeava gazoductului în ocolirea terenului de pămînt, care aparține Elenei Tulicii așa cum s-a plănuțit inițial prin proiect.

În opinia reclamantei, SRL „Gagauz-Gaz” a decis să economisească mijloacele bănești și a instalat gazoductul fără coordonare a prin ograda acesteia.

Reclamanta, Tulicii Elena a solicitat;

- înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate asupra terenului de pământ cu suprafață de 0,0639 ha, numărul cadastral 9602215.396 și a casei de locuit cu suprafață de 148,6 m², numărul cadastral 9602215.396.01, care se află pe adresa or. Ceadâr-Lunga, str. Sovietică nr. 12, care-i aparține;

- strămutarea țevii gazoductului subteran în ocolirea ogrăzii acesteia și încasarea de la pîrît în beneficiul lui Tulicii Elena a cheltuielilor de judecată, legate de examinarea acestei acțiuni, cheltuieli pentru serviciile avocatului în mărime de 3000 lei și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 20000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Ceadâr-Lunga din 11 mai 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Tulicii Elena împotriva SRL „Gagauz-Gaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate asupra terenului de pământ cu suprafață de 0,0639 ha, numărul cadastral 9602215.396 și a casei de locuit cu suprafață de 148,6 m², numărul cadastral 9602215.396.01, care se află pe adresa or. Ceadâr-Lunga, str. Sovietică nr. 12, și care aparține Elenei Tulicii, strămutarea țevii gazoductului subteran în ocolirea ogrăzii acesteia și încasarea de la pîrît în beneficiul Elenei Tulicii a cheltuielilor de judecată, legate cu examinarea acestei acțiuni, mijloacelor bănești pentru serviciile avocatului în mărime de 3000 lei și pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 20000 lei s-a respins, ca neîntemeiată.

La 05 iunie 2015 hotărîrea primei instanțe a fost contestată cu apel de către Tulicii Elena.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 14 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Tulicii Elena și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 11 iulie 2016, Tulicii Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurenta a indicat, că normele de drept material au fost interpretate și aplicate eronat, reiterînd argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Recurenta Tulicii Elena se referă la art.428 alin.(1) CC RM, care stabilește că servitutea este sarcina care grevează un imobil (terenul aservit) pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar (terenul dominant). Utilitatea poate consta în sporirea confortului terenului dominant ori poate rezulta din destinația lui economică

Obligația de a face ceva poate fi conexată la o servitute și impusă proprietarului terenului aservit, art. 428 alin. (2) CC.

Această obligație este accesorie servituții și nu poate fi stipulată decît în favoarea sau pentru exploatarea imobilului.

Menționează, că după cum s-a constatat în cadrul ședinței de judecată și conform datelor OCT filiala Ceadâr-Lunga, ÎS „Cadastru” nu sînt servitute asupra terenului de pămînt cu suprafață de 0,0639 ha (numărul cadastral 9602215.396) și a casei locative cu suprafață de 148,6 m² (numărul cadastral 9602215.396.01), care se află pe adresa: Republica Moldova, or. Ceadâr-Lunga, str. Sovietică-12, care aparțin Tulicii Elena.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată părților de către Curtea de Apel Comrat la 10 mai 2016 și recepționată de recurenta la 16 mai 2016 (f.d. 194). Astfel, recursul depus la 11 iulie 2016 se consideră depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Tulicii Elena urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tulicii Elena este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Tulicii Elena în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tulicii Elena, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Tulicii Elena, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi